

Mihail UDROIU

Teste grilă

Drept penal și procedură penală

Ediția a IV-a, revăzută și adăugită

- Actualizată conform ultimelor modificări aduse Codului penal prin Legea nr. 27/2012 în materia prescripției precum și prin Legea nr. 67/2012 privind confiscarea extinsă, și Codului de procedură penală prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 121/2011 în materia judecătii în cazul recunoașterii vinovăției, prin Legea nr. 28/2012 privind valorificarea bunurilor mobile sechestrate, precum și prin Legea nr. 2/2013 privind unele măsuri pentru degrevarea instanțelor judecătorești
- Explicații ale răspunsurilor la grile
- Conține și grile conform Noului Cod penal și Noului Cod de procedură penală

Universul Juridic

București

-2013-

Editat de **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Copyright © 2011, 2012, 2013, **S.C. Universul Juridic S.R.L.**

Toate drepturile asupra prezentei ediții aparțin

S.C. Universul Juridic S.R.L.

Nicio parte din acest volum nu poate fi copiată fără acordul scris al

S.C. Universul Juridic S.R.L.

**NICIUN EXEMPLAR DIN PREZENTUL TIRAJ NU VA FI
COMERCIALIZAT DECÂT ÎNSOTIT DE SEMNĂTURA
ȘI ȘTAMPILA EDITORULUI, APLICATE PE INTERIORUL
ULTIMEI COPERTE.**

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
UDROIU, MIHAIL

Teste grilă : drept penal și procedură penală / Mihail
Udroiu. - Ed. a 4-a, rev. și adăug. - București : Universul Juridic,
2013

Bibliogr.

ISBN 978-606-673-045-7

343(498)(079.1)

REDACȚIE:

tel./fax: **021.314.93.13**

tel.: **0732.320.666**

e-mail: **redactie@universuljuridic.ro**

DEPARTAMENTUL telefon: **021.314.93.15; 0726.990.184**

DISTRIBUȚIE: tel./fax: **021.314.93.16**

e-mail: **distributie@universuljuridic.ro**

www.universuljuridic.ro

**COMENZI ON-LINE,
CU REDUCERI DE PÂNĂ LA 15%**

TITLUL I

TESTE GRILĂ

Drept penal. Partea generală

CAPITOLUL I

Aplicarea legii penale¹

1. Principiul realității legii penale:

- a. se aplică întotdeauna alternativ cu principiul teritorialității;
- b. este subsidiar principiului teritorialității;
- c. se aplică împreună cu principiul teritorialității.

2. Teritoriul țării cuprinde:

- a. subsolul aferent mării teritoriale;
- b. suprafața terestră pe care se află sediul unei misiuni diplomatice străine în România;
- c. navele sau aeronavele române.

3. În cazul în care la bordul unei nave române a fost săvârșită o infracțiune de omor:

- a. nu se va aplica în niciun caz legea penală străină;
- b. se va aplica întotdeauna numai legea penală română;
- c. se poate aplica legea penală română.

4. Dacă actele de pregătire a săvârșirii infracțiunii de distrugere au fost realizate la Giurgiu, iar actele de executare a infracțiunii au fost comise pe teritoriul Bulgariei:

- a. nu este exclusă aplicarea legii penale române;
- b. nu se aplică în niciun caz legea penală română;
- c. poate fi aplicată legea penală română, chiar dacă toate actele de executare au fost comise în străinătate.

5. În ipoteza în care un infractor român sustrage, la intervale scurte de timp și în baza aceleiași rezoluții infracționale, mai multe autoturisme din țări ale Uniunii Europene, se va aplica legea penală română pentru întreaga unitate legală de infracțiune:

- a. numai dacă ultimul act de executare a infracțiunii continuate a fost săvârșit în România;
- b. chiar dacă numai un singur act de executare a infracțiunii continuate a fost săvârșit în România;
- c. numai dacă infractorul este prins pe teritoriul României.

6. Pentru ca legea penală română să fie aplicată în temeiul principiului personalității:

- a. este necesar ca infractorul să aibă cetățenia română la data sesizării organelor judiciare, chiar dacă la momentul săvârșirii infracțiunii era numai cetățean străin;

¹ Fiecare grilă are unul sau maximum două răspunsuri corecte; nu pot fi corecte toate cele trei variante de răspunsuri sau niciunul dintre acestea.

- b. nu este necesară îndeplinirea condiției dublei incriminări;
- c. este necesar ca infracțiunea să nu fie săvârșită pe teritoriul României.

7. Dacă o infracțiune de vătămare corporală gravă (art. 182 C. pen.) este comisă pe litoralul bulgăresc împotriva unui cetățean român de un apatrid care are domiciliul în România, legea penală română:

- a. nu se poate aplica, fiind incidentă numai legea bulgară;
- b. se aplică în baza principiului personalității;
- c. se aplică în temeiul principiului realității.

8. Aplicarea legii penale române în baza principiului realității:

- a. este determinată de calitatea subiectului pasiv al infracțiunii;
- b. presupune îndeplinirea condiției dublei incriminări;
- c. nu poate privi infracțiunea de vătămare corporală din culpă (art. 184 C. pen.).

9. Principiul realității legii penale române nu poate fi aplicat:

- a. dacă actele de complicitate au fost comise în România, iar infracțiunea este în întregul său săvârșită în străinătate;
- b. în nicio situație în care a fost săvârșită o infracțiune de viol;
- c. când subiectul pasiv al infracțiunii este o societate comercială.

10. Principiul universalității legii penale poate fi aplicat:

- a. dacă un act de executare din cuprinsul unei infracțiuni continue a fost săvârșit pe teritoriul României;
- b. numai în cazul în care este îndeplinită condiția dublei incriminări;
- c. dacă infractorul se află benevol pe o navă română, ancorată într-un port străin.

11. Aplicarea legii penale române în baza principiului universalității nu este posibilă:

- a. în cazul săvârșirii unei infracțiuni de tâlhărie care a avut ca urmare moartea unui cetățean român;
- b. dacă infractorul apatrid, care nu domiciliază în România, se află benevol în țară;
- c. când pentru aceeași infracțiune a fost aplicată o pedeapsă în străinătate care nu a fost executată.

12. Când prin legea nouă este incriminată o faptă care anterior era prevăzută drept contravenție, legea nouă:

- a. este întotdeauna ultraactivă;
- b. se va aplica numai pentru viitor în baza principiului activității;
- c. nu este retroactivă, dar poate fi ultraactivă.

13. O faptă nu mai este prevăzută de legea penală:

- a. dacă legea a căzut în desuetudine;
- b. când este prevăzută și de o lege contravențională ulterioară legii penale;
- c. în toate cazurile în care a fost abrogată norma de incriminare.

14. Incriminarea aceleiași fapte atât într-o lege cu caracter general, cât și în alta ce are caracter special:

- a. nu echivalează cu dezincriminarea faptei prevăzute de legea generală;
- b. determină aplicarea dispozițiilor legii speciale;
- c. conduce la reținerea unui concurs ideal de infracțiuni, prin reținerea ambelor incriminări.

15. În lipsa intervenției unei legi penale mai favorabile, va fi aplicată întotdeauna legea penală în vigoare la momentul:

- a. comiterii activității infracționale, în cazul infracțiunilor de rezultat;
- b. producerii rezultatului mai grav, în cazul infracțiunilor progresive;
- c. epuizării infracțiunii continuate.

16. Data în funcție de care se apreciază legea penală aplicabilă:

- a. se stabilește prin raportare la momentul comiterii faptei de autor, chiar dacă acesta a fost ajutat de către un complice anterior;
- b. se stabilește întotdeauna pentru fiecare participant în parte în funcție de data comiterii faptelor de către aceștia;
- c. nu poate fi în niciun caz data comiterii actelor de instigare.

17. Principiul retroactivității *in mitius*:

- a. nu poate fi aplicat după rămânerea definitivă a hotărârii;
- b. poate fi aplicat numai în fața instanțelor de fond;
- c. poate atrage o soluție de încetare a procesului penal dispusă de instanța de recurs.

18. Instanța judecătorească trebuie să aplice legea în vigoare la momentul săvârșirii activității infracționale:

- a. în cazul în care constată că a fost săvârșită o infracțiune progresivă;
- b. în toate cazurile în care o infracțiune este comisă prin omisiune;
- c. numai în cazul infracțiunilor omisive proprii.

19. Dacă după rămânerea definitivă a hotărârii judecătorești de condamnare la pedeapsa închisorii cu executare în regim de detenție, intră în vigoare o lege care dezincriminează fapta pentru care s-a dispus condamnarea:

- a. bunurile, aflate la camera de corpuri delictive, cu privire la care s-a dispus confiscarea specială prin hotărârea judecătorească, se restituie;
- b. persoana condamnată redobândește gradul militar pierdut prin aplicarea pedepsei complementare;
- c. încetează executarea internării medicale.

20. Normele cadru:

- a. nu pot fi abrogate;
- b. sunt abrogate prin abrogarea normei completatoare;
- c. rămân în vigoare și după abrogarea normei completatoare.

21. Legea penală română nu se aplică în niciun caz infracțiunii săvârșite pe teritoriul țării de:

- a. reprezentanții diplomatici ai unui stat străin, indiferent de natura infracțiunii comise;
- b. miniștrii de externe ai statelor membre ale Uniunii Europene, aflați în vizită în România;
- c. persoanele aflate la bordul unei nave comerciale străine aflate în tranzit în marea teritorială.

22. Se va aplica retroactiv în cauzele care nu au fost definitiv judecate legea penală nouă care:

- a. introduce noi măsuri de siguranță;
- b. prevede noi măsuri educative;
- c. elimină unele condiții necesare pentru dispunerea suspendării condiționate a executării pedepsei.

23. Este întotdeauna retroactivă legea prin care:

- a. este stabilit un nou regim de executare a pedepsei închisorii;
- b. sunt grațiate anumite infracțiuni;
- c. sunt amnistiate anumite infracțiuni.

24. Legea temporară:

- a. se aplică în mod obligatoriu infracțiunii săvârșite în timpul cât era în vigoare, chiar dacă fapta nu a fost judecată în acest interval de timp;
- b. se va aplica ultraactiv și atunci când după ieșirea ei din vigoare fapta nu mai este incriminată;
- c. nu se poate aplica, după ieșirea ei din vigoare, decât în ipoteza în care este mai favorabilă decât legea în vigoare la momentul judecării.

25. Se va aplica legea penală veche, mai favorabilă, în cazul în care:

- a. infracțiunea continuată este consumată sub puterea legii vechi și se epuizează după intrarea în vigoare a legii noi;
- b. infracțiunea progresivă a fost săvârșită sub puterea legii vechi, iar rezultatul mai grav se produce după intrarea în vigoare a legii noi;
- c. legea nouă conține variante alternative suplimentare ale elementului material al infracțiunii.

26. Este considerată mai favorabilă legea nouă care:

- a. elimină un element circumstanțial agravant;
- b. limitează sfera de aplicare a unei cauze de nepedepsire;
- c. restrânge elementele ce țin de tipicitatea obiectivă a faptei.

27. În ipoteza succesiunii de legi în timp, stabilirea legii penale mai favorabile se realizează prin analiza:

- a. condițiilor de tragere la răspundere penală;
- b. condițiilor de reținere a recidivei;
- c. numai a maximului special al pedepselor prevăzute în legile succesive, dacă acestea sunt asimetrice.

28. În cazul succesiunii de legi penale în timp, pedepsele complementare:

- a. prevăzute în toate legile se pot aplica, indiferent de cuantumul lor, alături de pedeapsa principală prevăzută de legea nouă mai favorabilă;
- b. prevăzute în legea veche se execută pe lângă pedeapsa principală din legea veche mai favorabilă, chiar dacă nu mai au corespondent în legea nouă;
- c. prevăzute numai în legea nouă mai favorabilă nu pot fi aplicate.

29. În procesul de stabilire a legii penale mai favorabile, sunt instituții juridice autonome față de încadrarea juridică și tratamentul sancționator al faptei:

- a. concursul de infracțiuni;
- b. circumstanțele agravante legale;
- c. pluralitatea intermediară.

30. Dacă imediat după rămânerea definitivă a unei hotărâri judecătorești prin care infractorul a fost condamnat la pedeapsa închisorii de 8 ani pentru săvârșirea infracțiunii de furt calificat (în timpul nopții), intră în vigoare Noul Cod penal care prevede pentru această infracțiune pedeapsa închisorii de la 1 la 5 ani, instanța:

- a. poate aplica o pedeapsă cuprinsă între limitele speciale ale legii noi;
- b. trebuie să reducă pedeapsa la 5 ani închisoare;
- c. poate aplica o pedeapsă cuprinsă între 5 și 8 ani închisoare.

31. În cazul faptelor pentru care a intervenit o condamnare definitivă în temeiul legii vechi, aplicarea obligatorie a legii penale noi mai favorabile potrivit art. 14 C. pen.:

- a. este incidentă numai dacă pedeapsa aplicată se execută în regim de detenție;
- b. nu se realizează dacă executarea pedepsei se face la locul de muncă;
- c. operează și în cazul în care persoana condamnată se află în termenul de încercare a liberării condiționate.

32. Se va reține ultraactivitatea legii penale:

- a. numai în cazul legii penale temporare;
- b. în cazul legii penale mai favorabile și al legii penale temporare;
- c. în cazul legii de grațiere.

33. Când, după compararea tuturor legilor succesive, nu se poate identifica vreuna dintre ele ca fiind, prin aplicare concretă, mai favorabilă infractorului în cazul dat, se va aplica numai legea în vigoare la momentul:

- a. săvârșirii infracțiunii;
- b. începerii urmăririi penale;
- c. judecății.

34. Dacă, după rămânerea definitivă a unei hotărâri de condamnare la pedeapsa detențiunii pe viață și până la executarea ei a intervenit o lege care prevede pentru aceeași faptă pedeapsa închisorii alternativ cu cea a detențiunii pe viață:

- a. pedeapsa detențiunii pe viață se va înlocui cu maximumul închisorii prevăzut de legea nouă pentru acea infracțiune;

b. pedeapsa detențiunii pe viață se poate înlocui cu maximul închisorii prevăzut de legea nouă pentru acea infracțiune;

c. nu se poate înlocui pedeapsa detențiunii pe viață cu pedeapsa închisorii, indiferent de cuantumul acesteia.

35. În cazul faptelor pentru care a intervenit o condamnare definitivă la pedeapsa închisorii în temeiul legii vechi, aplicarea facultativă a legii penale noi mai favorabile potrivit art. 15 C. pen. este posibilă dacă pedeapsa stabilită este:

a. mai mare decât maximul special al pedepsei prevăzut în legea nouă;

b. cel mult egală cu maximul special al pedepsei prevăzut în legea nouă;

c. întotdeauna mai mică decât maximul special al pedepsei prevăzut în legea nouă.

36. Pentru a se putea aplica, în baza art. 15 C. pen., legea penală nouă mai favorabilă intervenită după rămânerea definitivă a hotărârii:

a. pedeapsa stabilită în temeiul legii vechi poate fi detențiunea pe viață;

b. pedeapsa prevăzută de noua lege nu poate fi amenda;

c. pedeapsa stabilită în temeiul legii vechi nu poate fi amenda.

37. Dacă după rămânerea definitivă a hotărârii de condamnare și executarea completă a pedepsei închisorii a intervenit o lege care prevede o pedeapsă cu închisoarea mai ușoară, iar pedeapsa stabilită este egală cu maximul special al pedepsei închisorii prevăzut de legea nouă, pedeapsa executată:

a. nu poate fi redusă;

b. trebuie să fie redusă cu o treime;

c. poate fi redusă cu o treime.